Pélé Yoets

Souccah - Same'h

סכה היא מצוה חשובה וחביבה הבאה מזמן לזמן, ואשריהם ישראל רבם נזהרים ועושים סכה נאה בכלים נאים, זכאה חולקהון. אבל יש קלי הדעת שבשביל שלא לטרח מעט, ומשום דחישי אמעיהו חדלים לעשות סכה וסומכים על סכת הקהל, שאוכלים שם כזית בשני לילות הראשונים. ואף העושים סכה, יש מקלים שלא לישב בה אלא דרך עראי ואוכלים וישנים חוץ לסכה. ולו חכמו ישכילו כמה חביבה מצוה זו בין לפי הפשט, והיא העומדת לאדם לכפר במקום גלות, ובין לפי הסוד גבהו סודותיה, ומעט אשר השיגה ידיעתנו הוא שהשכינה פורשת כנפיה עלינו, והאם רובצת על האפרוחים ושבעה אשפיזין עלאין אור ניצוצי נשמתם שוכנים שם, אשר מטעם זה גדלה קדשתה כקדשת בית הכנסת, ומטעם זה אסרו לנהג בה מנהג בזיון, וכל שכן שחוק וקלות ראש, ואמרו על האר''י ז''ל שהיה נזהר שלא לדבר שיחת חלין תוך הסכה. ובודאי שמי שנזהר לקבע דירתו וישיבתו בה כל שבעת הימים בקדשה ובטהרה באימה ויראה ושמחה רבה כדת מה לעשות, קונה קדשה ותוספת הארה בנפשו רוחו ונשמתו, ומצא כדי גאלתו לכל השנה לעבד את בוראו עבודה תמה:

ועוד יש מצות הנלוות ונעשות בחג הסכות, כגון נטילת לולב ועשית הנענועין בשעת ברכה ובהלל והקפת התבה באמירת הושענות עם ארבעה מינין שבידו, והם דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזלזלין בהם, שיש מקומות שאף מי שהשיגה ידו לטל לולב לעצמו, אינו נוטל, רק סומך על לולב

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

הקהל, ואף מי שנוטל לולב אינו עושה נענועים, שסוברים שאין זה אלא מנהג חכמים וחסידים ולא ידעו שזו עקר מצוה, דהא תנן (סוכה מב, ב) קטן היודע לנענע אביו לוקח לו לולב, ותנן נמי (שם לז ב) היכן מנענעים, בהודו ואנא, ותנן: בכל יום היו מקיפין את המזבח וכו' (שם מה, א). והאיש הירא את ה' במצוותיו חפץ מאד ישתדל בכל כחו ובכל מאדו להיות לו לולב לעצמו מן המבחר ויתן דעתו על זה מראשית השנה לשלח למרחקים לכמה מקומות באפן שלא יחסר מהיות לו לולב ואתרוג, כי היא מצוה חביבה וסימנא טבא לכל השנה, ולא ימנע מעשות הנענועין והקפת התבה. ואך אם לא תשיג ידו להיות לו לולב לעצמו, ישתדל לעשות הנענועין והקפת התבה בלולב של שכנו היושב אצלו, ואל יחוש ללעג השאננים, שהרי אם היה מוצא להרויח אלף אלפים דינרי זהב לא היה מניח מלהרויחם מפני לעג השאננים, כל שכן לעשות רצון אבינו שבשמים, המשלם שכר טוב לעושי רצונו, זה כלל גדול בתורה אם תבקשנה ככסף אז תבין יראת ה':

ועוד נלוה בחג הקדוש הזה מצות שמחה של מצוה. ואם בכל הרגלים מצוה לשמח על אחת כמה וכמה בחג הקדוש הזה, אשר הוא זמן שמחתנו כאשר אנו אומרים בתפלה, ועליה כתיב (דברים טז יד, טו) ושמחת בחגך והיית אך שמח. אמנם לא צונו יוצרנו אלא על שמחת הלב שיהיה שבע רצון ומלא שמחה של מצוה, כאשר החי יתן אל לבו, מה אנו ומה חיינו ומה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו אשר בחר בנו יוצרנו ולא זז מחבבנו, וחבה יתרה נודעת לנו עד אין חקר ועד מקום שאין יד שכלנו מגעת, ומעט אשר עינינו הן הרואות שיעצנו בעצה טובה ונתן לנו ראש השנה ויום הכפורים לכפר בהם עוונותינו, ובאהבתו וחמלתו כאב את בן ירצה, רצה לשמחנו מיגוננו ומצערנו שנצטערנו בימי התשובה, ונתן לנו תכף את חג הסכות וצונו לשמח וקובע לנו שכר טוב על שמחתנו, היש חך מתוק מזה,

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

ורצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות (מכות כג, ב) ונתן לנו מצות סכה לפרס סכת שלומו עלינו, ומצות ארבעה מינים שבלולב, אשר הם סימן טוב לישראל והרמת נס להורות דדידן נצח, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה במדרש (ויקרא רבה ל ד) משל לשנים שנכנסו לדין וכו'. וצונו לשמח שמחה של מצוה והוא סימן טוב לכל השנה שכתבו גורי האר''י ז''ל, שמי שיהא שמח וטוב לב ולא יצטער כלל בחג הקדוש הזה, מבטח לו שתעלה לו שנה טובה ויהיה לעולם שמח:

אי לזאת לו בכח איש לשכח עצבו ורגזו וכל דבר המצערו ולשמח בכל יום שמחה חדשה, שמחה של מצוה, כמו שכתוב בזהר הקדוש (ויקרא דף נו), בהתמיד במחשבות טהורות כדבר האמור, ויותר מהמה יש ויש מקום לשמח כאשר יתן אל לבו מה נעשה בשמים ממעל על ידו, אשרי ילוד אשה שזכה לכך להיות בונה בשמים עליותיו, מה אנוש כי תזכרנו תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו. כזאת וכזאת החי יתן אל לבו ויתעורר ויאמר בפה אי אפשר שלא לשמח, ויתן את קולו לשורר ולזמר התפלות וההלל ושירות ותשבחות בקול רנה ותודה המון חוגג, וזכור יזכר כי בזמן שבית המקדש קים צדיקים וחסידים היו מרבים בשמחת בית השואבה, לא ראה שמחה מימיו. ועל ידי זה היו שואבים רוח הקדש, ובודאי כי גדול צער השמים על כי בחטאינו חרבה עירנו וכו'. וה' ממרום ישאג (ירמיהו כה ל) וכו'. זאת נחמת אבינו שבשמים ונחמתנו בעניינו, כי אבינו שבשמים אכתי חביבותה גבן ומדלג על ההרים, מקפץ על הגבעות, משגיח מן החלונות, מציץ מן החרכים לראות בשמחת בניו בבתי כנסיות, כמו שכתוב בזהר הקדוש (ח''ג קיד). לזאת ישמח ישראל בעושיו שמחה של מצוה לא שמחה של הוללות כמנהג הכסילים שמרבים לשתות יין מגתם ונותנים בקולם קול עז בשירי נכרים, אין זה שמחה אלא הוללות, ואין זה מצוה אלא

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

עברה, ונהי שעושים לשם מצוה אבל עברה היא בידם, ה' הטוב יכפר בעד:

ובשמחתו לו יתערב לשמח לב עניים ואביונים וזו מצות כל החגים והמועדים, דאי איהו חדי ולא חדי למסכני, עלה כתיב (מלאכי ב ג) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. וכל שכן בחג הקדוש הזה דחיובא רמיא לתן לעניים חלק האשפיזין, שאם אינו נותן מקללין אותו קללות נמרצות האשפיזין, ואם יתן ישא רב ברכות מהם כמפרש בזהר הקדוש (ח''ג קד). אי לזאת יחרד האיש וילפת ויהא חפץ בברכה ולא יגרע מלהזמין על שלחנו איזה עני, ואם לא יוכל לעשות זאת לפחות יפריש מממונו לצדקה בערב הרגל על כל סעודה ויאמר בפה מלא, זה אני נותן לצדקה, בשביל חלק אברהם אשפיזא קדישא, וזה אני נותן בשביל חלק יצחק אשפיזא קדישא מסעודתי, וכן על זה הדרך, או ישלח מאכל לעני קדם כל סעודה, ובזה ישא ברכה ורב טוב:

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions